

Ислямът и духовната криза на Европа

1 Йоан 4: 1-3: “Любезни, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете дали са от Бога; защото много лъжепророци излязоха по света. По това познавайте Божия Дух: всеки дух, който изповядва, че Помазаният Спасител (Исус Христос) е дошъл в плът, е от Бога; а всеки дух, който не изповядва Спасителя, не е от Бога; и това е духът на антихриста, за когото сте чули, че иде, и сега знаете, че е вече на света”.

2 Йоан 7: “Защото много измамници влязоха в света, които не изповядват идването на Помазаника Спасител (Исус Христос) в плът. Такъв човек е измамник и антихрист”.

НЕКА БОГ ДА БЛАГОСЛОВИ СЛОВОТО СИ!

Нашата тема е: “Ислямът и духовната криза на Европа”. Това ще бъде опит за духовен анализ на събитията в света около нас. Целта на този анализ е да ни даде разбиране за това, което се случва в Европа днес. Ясно е, че темата е огромна и не може да бъде изчерпана с една проповед. Това, за което ще говорим, обаче, заслужава да получи подобаващо внимание: то ще разшири познанията ви по темата и ще ви представи една по-ясна картина на учението на исляма и на ставащото в Европа днес.

Така че, с ваше разрешение, ще започна с един нетипичен за християнска проповед, но много подходящ за днешната тема текст – думи на древногръцкия философ Платон, който казва следното: “Лесно можем да простим на дете, което го е страх от тъмното, но е истинска трагедия, когато възрастен човек го е страх от светлината!”.

Нека в началото ви представя някои факти и данни, с които по-голямата част от вас вероятно не са запознати. Ще избягвам да правя изводи, ще оставя това на всеки един от вас. През последните няколко седмици ние сме свидетели на една инициатива в София, която може да бъде наречена “Спрете минаретата”. Поводът бяха 27 декара закупена земя за строеж на ислямски център и джамия на територията на София. В момента обществото ни е зялято от гласове, които говорят какво ли не по темата. Днешната проповед се оказва политически и медийно актуална, но от това, което чувам да се говори в медиите, оставам с впечатлението, че и политиците, и хората в България не си дават сметка за същността на проблема. По тази причина предлаганите решения и инициативи не представят никакво реално решение на въпроса. Дори анализаторите не искат да погледнат истината в очите.

Като християни ние с вас трябва да изучаваме внимателно проблема с настъпването на исляма навсякъде в Европа, защото бъдещето на нашата държава и на другите държави-членки на Европейския съюз, бъдещето на църквата в Европа, както и изпълнението на голямото поръчение на Исус зависи от това. И, ако за

някои от изброените неща може да има колебание, то със сигурност бъдещето на християнството в Европа зависи от това какво ще направим днес, изправени пред инвазията на исляма.

Всички ние с вас днес имаме възможност да разговаряме с много хора върху темата “Спрете минаретата” – с наши роднини, съседи или колеги, и затова е важно да разбираме проблема, да изложим една ясна позиция, която ще даде на хората светлина и, което е по-важно, ще може да постави началото на истинското разрешаване на проблема. Защото много скоро никой в Европа няма да може вече да си крие главата в пясъка и ще трябва да признае, че проблем има и че този проблем става все по-голям и все по-труден за решаване.

Европейският съюз, макар и не под това име, е създаден през 1957г. от шест държави-основателки. Малко хора обаче знаят, че по това време хората, изповядващи ислям в рамките на Европейския Съюз, са по-малко от четвърт милион души. За шестдесет години хората, изповядващи ислям, в Европейския Съюз са станали близо 20 милиона! Въпреки че днес това са едва четири процента от населението на Европейския Съюз, това, което се изпуска от внимание, е фактът, че мюсюлманското население е приоритетно от млади хора: 40% от мюсюлманското население в Европейския Съюз са хора, които са под 16 години. Тези млади хора се женят рано и раждат от три до четири пъти повече деца, отколкото не-мюсюлманите.

Имиграцията на мюсюлмани в Европа също нараства с всяка изминала година – най-големият процент от имигранти към днешната дата в Европа е този на мюсюлмани. От естествен прираст и имиграция мюсюлманското население в Европейския Съюз вече нараства с повече от един милион на година. Според прогнозите, ако тези темпове на разрастване на исляма се запазят, към 2020г. мюсюлманското население в Европейския съюз ще бъде двойно по-голямо, отколкото е днес, т.е. около 40 милиона, а към 2035г. ще се удвои отново, т.е. ще бъде около 80 милиона. По това време вече най-големите компактни групи от млади хора под 20 годишна възраст в големите европейски градове ще бъдат общностите на мюсюлманите.

Дано в прогнозите да има някаква много сериозна грешка или преувеличение, но истината е, че средностатистическият европейец днес или не иска да има деца, или има по едно дете. Статистиките за раждаемостта показват, че, за разлика от мюсюлманите, които нарастват с по над един милион на година, европейските народи имат отрицателен прираст и намаляват с по два милиона и триста хиляди на година. Това означава, че, ако нещо радикално не се случи, макар и бавно, старата Европа умира, за сметка на една нова Европа, в която

групата от хора, изповядващи ислям, ще бъде доминираща.

Историята познава случаи на големи демографски промени. Тя също познава и смяна на една култура с друга култура, на една религия с друга, така че случващото се не е нещо ново. Случващото се днес не би било и толкова обезпокоително, ако не ставаше дума за хора, които все повече и повече изповядват радикален ислям. Тяхната цел не е просто да дойдат в Европа и да живеят мирно и плодотворно с всички останали хора. Тяхната цел е да установят шариат навсякъде, където отидат.

След като преди няколко години Великобритания направи грешката да обясни атентатите в Лондонското метро като някакъв изолиран инцидент, извършен от малка група заблудени хора, днес в Обединеното Кралство все по-ясно и по-ясно си дават сметка, че мюсюлманските организации на тяхна територия се намират под нарастващото влияние на радикалния ислям. Това са организации, които финансират и инфилтрират мюсюлманите в Европа, както е например организацията “Мюсюлмански братя”.

Само във Великобритания днес има над 150 джамии, 150 ислямски центъра, 202 Мюсюлмански колежа и 2000 Ислямски училища, за които се счита, че се намират под влияние на радикален вид ислям. Британското правителство, освен това, се принуди да приеме практикуване на шариат, като разреши отварянето на ислямски съдилища. Вярно е, че мнозинството от британските мюсюлмани все още са умерени, но също така е вярно, че една сериозна и все по-нарастваща част от това общество е под влиянието на ислямски екстремисти.

През 2004г. Британското вътрешно министерство проведе изследване. Според данните от него 26% от британските мюсюлмани не изпитват лоялност към Великобритания, 13% одобряват тероризма, а 1% “са участвали в подготовката или в изпълнението на терористични дейности у дома или в чужбина”. Един процент обаче се равнява на 16 000 души!

По последни данни 40% от британските мюсюлмани заявяват, че биха искали шариата да бъде въведен във Великобритания. Наскоро Саудитска Арабия оповести, че за последните 35 години само тя е инвестирала над 90 милиарда долара в разпространението на исляма. Като имаме пред вид, че Саудитска Арабия е произвела 62% от всички ислямски терористи и терористични организации в света (т.е., най-много), можем лесно да се досетим за кой вид ислям става дума.

Нека да се върнем в България с уточнението, че от всички страни-членки на Европейския съюз, към днешна дата ние в България имаме най-голямото мюсюлманско население на своя територия. Според

главното мюфтийство един милион и половина души в България вече изповядват ислям. Ако приемем, че в България живеят осем милиона души (което ме съмнява), това прави малко над 18% от населението ни. Официалните данни са за 12-13%. Дано Мюфтийството да греши! При тези проценти, обаче, не трябва да ни е чудно, че в София предстои да видим изграждането на ислямски център, ислямски университет и джамия. Проектът може да се забави, но няма да може да бъде спряно.

Какво всъщност е притеснителното в това, което се случва и у нас, и навсякъде в Европа днес? Като християни ние разбираме правото на всеки човек да прави своя избор на вяра и религия, но ние сме обезпокоени от построяването на джамии и учебни заведения, защото това води след себе си определени събития. Причините да бъдем хора, които ще се противопоставят на това, което става, са изцяло духовни, както и противопоставянето ни ще бъде духовно. Джамията и религиозните училища заемат централно място в разпространението на исляма, като плодът от това е радикализация на номиналните мюсюлмани.

Като християнин аз не искам да видя ислямът да се разпространява в моята страна, защото това ще бъде катастрофално за нея. Когато ислямът сатне силен, той слага своя духовен печат върху обществата, в които се намира. Ислямът има своите много ясни и твърди разбирания, които контролират начина на живот във всяка област на тези, които го изповядват. Ислямът използва всяка законова уредба, която може, за да легализира своите принципи и практики на живот, там където той се намира.

Едно от най-обезпокоителните събития в целия свят днес се случва точно под носа ни и това е разпадането на светската Турска държава. Обръщането на Турция отново към ценностите и принципите на исляма е едно от най-тревожните знакови събития на нашето време. Това е ясно послание към целия свят, но особено към Европейския Съюз: ислямът е по-силен от всяка атеистична светска система! Помислете върху това: ако Турция наистина попадне под властта на исляма и светската държава на Мустафа Кемал бъде разрушена, това ще бъде ясен сигнал за целия свят за това каква ще бъде участта на всяка друга светска, атеистична система при сблъсък ѝ с исляма!

През октомври 2006г. ислямският свят беше раздвижен и реагира бурно на едно събитие, което мина доста незабелязано в нашите родни медии. Като реакция на това събитие много водещи ислямски теолози и лидери написаха отворено писмо до Папа Бенедикт XVI. Това писмо бе отговор на речта на Папа Бенедикт XVI, произнесена на 12 септември 2006г. в университета на Регенсбург, Германия. В своята реч Папата цитира думите на Византийския император Мануил II

Палеолог, живял през 14-ти век и управлявал остатъците от Византийската империя през периода 1391 – 1425г. сл. Хр. Той е предпоследният Византийски император преди Византия окончателно да изчезне под ударите на исляма. Папа Бенедикт XVI цитира думите на император Мануил II Палеолог, казани от него в разговора му с един образован персиец. Императорът описва исляма като религия на насилието, която не носи никаква реална полза на човечеството. Ето и точните думи: “Покажете ми какво ново е донесъл Мохамед на света и ще откриете, че това са само неща, които са зли и нечовешки, каквато е и неговата заповед да бъде проповядвана с меч религията, която той проповядва!”. След това той продължава, като обяснява в детайл защо разпространяването на една религия с меч е нещо, лишено от разум: “Всеки, който иска да заведе някого до вярата, трябва да може да го направи без насилие и заплахи. За да убедиш в истинността на твоята вяра не ти трябва оръжия или заплахи към живота на човека...”.

Нищо чудно, че този цитат предизвика бурна реакция в ислямския свят. Имаше вълна от протести, съпроводени от насилие върху църквите и християните от ислямските държави. Папа Бенедикт XVI бе обвинен в некомпетентност и в неразбиране на исляма. Официалните реакции не закъсняха – външният министър на Египет поиска обяснение, пакистанският президент поиска Папата да се извини за думите си, а пакистанският парламент заклейми речта. Много интересна бе реакцията на Турция, което е показателно за случващото се там. Директорът по религиозните въпроси на Турция поиска Папата да се извини, а заместник-председателя на управляващата партия „Справедливост и развитие“ заяви: “Заради думите си Папата се постави в същата категория, където са Хитлер и Мусолини”. Това изказване го оставям без коментар.

Трябва да си дадем сметка, че християните и хората, изповядващи ислям, правят повече от 50% от населението на планетата днес и докато те се намират в конфликт това ще означава, че в света не може да има мир. В началото на 2007г. беше написано още едно писмо, подписано от други 138 ислямски теолози под патронажа на краля на Йордания Абдула. То бе адресирано до всички християни. В писмото се предлага на Християните да започне диалог и разговор върху въпросите за вярата в Бога. Това писмо стана известно под името “Едно общо слово между нас и вас” – израз, който е цитат от Корана, сура 3:64. Така че това, което със сигурност предстои през идващите години, е дискусия между християнството и исляма по въпроса за вярата в Бога.

Но в съдържанието дори на това отворено писмо, изпратено до християните от целия свят, вече се съдържа торпилирането на

всеки такъв диалог. Защото, макар писмото да предлага диалог (което само по себе си представлява невероятна възможност хората, изповядващи ислям, да чуят Евангелието – неща, което ислямът не търпи), част от текста на писмото, върху който се предлага диалог, гласи: “Никой не може да бъде асоцииран с Аллах като някой, който участва в неговата божественост”! В ислямската теология и Корана този израз се отнася изключително и само до отричането на Божествеността на Исус Христос.

Има много текстове в Корана, които говорят за това. Сура 5:17, например, казва: “Богохулници са тези, които казват, че Аллах е Христос, синът на Мария”. Пак Сура 5:73 и 75 казват: “Богохулници са тези, които казват Аллах – това е третият от Троицата... Ако не престанат да говорят това, болезнено мъчение ще сполети богохулниците! (...) Месията, синът на Мария, е само пратеник, преди когото отминаха пратеници. И двамата приемаха храна. Ние им разясняваме знаменията, вижте как те лъжат!...”

С други думи, понеже и Исус, и Мария са се хранели и са чувствали глад и жажда, е невъзможно в тях да има нещо божествено. Коранът ясно отрича идването на Бог в плът, а сура 4: 157-158 отрича разпятието на Христос на кръста като учи, че Бог бил избавил Исус от кръста и вместо Него бил разпънат този, който Го бил предал. По този начин Коранът твърди, че Исус Христос не е умирал на кръста и не е бил Сина на Бог, т.е. Бог дошъл в плът, Този Който е донесъл спасение на света чрез Своята смърт и възкресение. Въпрос: При тези твърдения, колко място за дискусия между християните и мюсюлманите по отношение на вярата в Бога остава?

Разбира се, в едно общество, където има хора, изповядващи различни религии, правилният подход би трябвало да се основава на следното разбиране: Всички хора имат основно човешко право да се запознаят със съдържанието на различните религии и да следват тази, за която имат убеждение в сърцето си, стига практикуването на тяхната вяра да не заплашва или разрушава живота на другите хора. За разлика от християнството, обаче, ислямът не е лична, персонална вяра, а е религиозна идентичност, която определя живота на този, който го следва по-силно от всяка друга семейна или етническа принадлежност. Това поставя въпроса дали ислямът и християнството изобщо могат да съществуват заедно.

Ислямът учи всеки мюсюлманин още от ранно детство, че той е и интелектуално, и духовно превъзходящ юдеите и християните, да не говорим за безбожниците, т.е. атеистите. Мюсюлманинът е учен, че заслужава да има по-висока позиция от юдеите и християните; че той трябва да е лидерът, защото той принадлежи към

единствената права вяра. За всеки веднага става ясно, че, при проповядване на такова учение, за един мюсюлманин, който го вярва,

съжаление, ислямът е най-бързо растящата религия на планетата днес:

западно-европеец по следния начин. "Нашата цивилизация счита абсолютните истини и вътрешните морални убеждения за

Година	1970	2000	2005	Прогноза за 2025
Християни	1,234,339,000	2,000,836,000	2,135,783,000	2,640,665,000
Мюсюлмани	549,125,000	1,194,396,000	1,313,984,000	1,825,283,000
Християни на голямото поръчение	277,153,000	650,094,000	688,034,000	853,179,000

нетолерантни и опасни за ценностната система на Европа. Фактически истинската, централна ценност на Европа е скептицизмът ... Бъдещата Европа ще бъде общество, което

ще бъде много трудно да приеме да се намира в една второстепенна позиция в обществото, където и каквото и да е то. Да не говорим за позиция, при която ще трябва да се покорява на законите на едно не-ислямско общество, каквото е западно-европейското, например.

Ислямът не само има свои абсолютни ценности и цели, но, когато очакванията на исляма не бъдат удовлетворени, той крие в себе си голям потенциал за конфликт и огромна енергия за нестихваща война. Претенциите на исляма за върховенство над християните и юдеите са в основата на неговото учение и теология. Мохамед не е бил признат нито от юдеите, нито от християните за пророк на Бога. Огорчен, той сътворява учение, което трябва да докаже, че неговият Бог е по-превъзходен от Този на християнството и юдаизма. Доказателството за това ще бъде върховенството на исляма над християни и евреи. Така в самата същност на исляма е залегнало отричането на християнството и юдаизма и задачата, мисията на исляма, е да доминира над християните и юдеите.

Коранът е пълен с целенасочени текстове срещу юдаизма и християнството. И Западът трябва да си даде сметка, че някогашните номинални мюсюлмани не са вече номинални мюсюлмани и, че с огромна скорост мюсюлманите по цялата земя се връщат до радикална вяра в Корана. Никакви програми за интеграция на мюсюлманите в Западното общество не могат да спрат този процес, ако чистият Коран продължи да се изучава в джамиите и ислямските училища.

Мюсюлманите не могат да се интегрират, защото вярата им ги учи да направят точно обратното. Ислямът учи, че те трябва да се живеят шариата и да наложат шариат там, където живеят в момента. Битката за фереджетата не е периферна битка, тя е много важна стъпка към привикването на всички хора с концепцията за живот според шариата. Шариат е задължителният начин на поведение за всеки мюсюлманин, обхващащ всяка област от живота му. Шариатът обхваща целия съзнателен живота на мюсюлманина и е целта на учението на Исляма.

И докато по цялата земя номиналните мюсюлмани стават радикални мюсюлмани и ислямът се разраства, номиналните християни в Европа стават все по-номинални и дори вече не са християни, т.е. те дори не могат да предложат на мюсюлманите една по-добра вяра в Бога.

Следната статистика показва, че, за

За тези 35 години ислямът е растял средно 1,3 пъти по-бързо от християнството. Каква е основната причина за това? Две трети от хората, които се определят като християни, са номинални християни. Божието Слово не е авторитет в живота им. Едва една трета от всички християни са хора, които вярват в "Голямото поръчение". Това означава, че едва една трета от всички християни живеят и споделят вярата си с другите хора. И нека ви кажа, че тези християни не са в Европа. Те са в Азия, Африка, Северна и Южна Америка, но не и в Европа. Това, обаче, не е така при исляма. Мнозинството от хората, изповядващи исляма, не го изповядват формално, а реално, затова той расте много по-бързо.

В продължение на 250 години Европа с наслада критикува и се подиграва с вярата в Бога на Библията като някакво научно недоразумение. Възхвалявайки хуманизма на човешкия разум като стоящ над Бог и способни да създават истинско цивилизовано общество! Но какъв бе плодът? Ако оптимизма на просвещението може да бъде обяснен, то е непросто да бъде подкрепена вяра в хуманизма и човешкия интелект на една Европа, която сътвори две световни войни и холокоста именно поставяйки разума над вярата в Бога! Следващите поколения може и да съжаляват, че европейската конституция не посочва юдео-християнството като основа на Европа, защото така Европа спокойно става "дом на исляма". Без Христовото име Европа отваря врата към визията на исляма за превръщането на Европа в родина на исляма! Така един ден Европа може да бъде погълната и разрушена от собствената си идея за толерантност от тези, които я използват, за да постигнат своите цели!

Има ли някой в Европа, който наистина може да се противопостави на исляма по начин, който да спре неговото разрастване? Аз вярвам, че отговорът е: "Да!", но не вярвам, че пост-модернистият манталитет и начин на живот на Европа имат силата да го направят. С какво по-точно светска, атеистична и хуманистична Европа ще застане срещу заливащия я ислям?

Доминиращата философия на съвременният западно-европеец е тази на пост-модернизма. Един от големите живи философи на този и миналия век е Робърт Спийман. Роден е на 5 май 1927г., католик и приятел с папа Бенедикт XVI. Наричат Робърт Спийман "най-големият жив немски католически философ". Той описва ценностната система на съвременния

западно-европеец по следния начин. "Нашата цивилизация счита абсолютните истини и вътрешните морални убеждения за

нетолерантни и опасни за ценностната система на Европа. Фактически истинската, централна ценност на Европа е скептицизмът ... Бъдещата Европа ще бъде общество, което защитава и приема всякакви по-малки общества с техните ценности, но отказва да бъде общество, което има ценности!". Вярвам, че думите на Робърт Спийман уцелват проблема на Европа право в десетката. Той представя на вниманието ни основното интелектуално разбиране на повечето западно-европейци, което е релативизмът. Релативизмът е система от схващания, обединени около позицията, че истината и моралът са относителни и трябва да се разглеждат само от гледна точка на ситуацията или историческия момент. Релативизмът е противоположен на абсолютизма – абсолютизмът отстоява схващането, че съществуват универсални етични стандарти и ценности, които са абсолютни. Релативизмът твърди, че етичните норми се променят според времето и епохата. Релативизмът също отрича съществуването на абсолютни стандарти, по които да се преценява истината. Релативизмът отстоява схващането, че разбирането за добро и зло е въпрос на социално споразумение и съгласие между хората, и по тази причина няма нищо, което да има универсална морална валидност.

Това мислене е довело съвременния европеец до объркване и неспособност да взима категорични решения. Помислете върху това какво правеше Европейският съюз по време на етническото прочистване в Косово: казваше, че това е вътрешен проблем на Югославия. Общество с такова мислене е като къща, която вместо стени има само постоянно отворени прозорци.

Това толерантно, релативистко отношение на Европа, обаче, няма ни най-малко да трогне исляма, нито ще го накара да промени методите, целите и действията си. Концепцията на исляма за света и стратегиите му за успех са много прости: от едната страна е "домът на исляма" – това се териториите, където ислямът вече владее. От другата страна е "домът на войната" – областите, където ислямът още не владее. Последните трябва да бъдат доведени под властта на исляма, като за целта могат да бъдат използвани много и различни средства.

Много съвременни, живеещи на Запад, така наречени "модерни мюсюлмани", брилянтни в своя хуманистичен изказ, се опитват да обрисуват исляма като толерантна, мирна и помирителна религия. За съжаление, това не е без успех. Но нека ви кажа, че техните думи не могат да променят истинската тъмна природа на учението на исляма!

Каква е истинската природа на исляма може

лесно да бъде изучено, разпознато и оценено на местата, където ислямът владее. Саудитска Арабия, Иран, Пакистан или Судан, например. Въпрос: Какво е състоянието на човешките права в Саудитска Арабия? Как стои въпросът с толерантността към другите религии или с правата на жените по тези места? Ние трябва да поставим честно тези въпроси без да ни е страх, че ще бъдем обвинени в някаква "ислямфобия", защото това е реалната картина за живота на хората там, където ислямът владее. Това са държави на дискриминация, насилие и преследване на всяко нещо, което не е с ислямски произход.

Ако Европа спре да се самозаблуждава, че става дума за ексцесиите на някаква малка група религиозни екстремисти, които не били част от официалния ислям, и погледне към Саудитска Арабия, Иран, Пакистан или Судан, където основен закон е шариата, европейците ще осъзнаят по какъв начин ислямът ще започне да показва истинското си лице в Европа. Това, разбира се, ще стане едва когато неговата сила и възможности се увеличат. А това зависи от размера на предоставените му от Европа възможности да се укрепва и развива на нейна територия. Този радикален ислям не е малко, изолирано явление: той вече настъпва и завладява и по-либералните ислямски държави като Египет и Сирия.

Разтърсен от шока на заплахата и терора, който ислямът заяви, че ще упражни върху света, Европейският съюз започна да прави компромиси. Формулата е мир срещу разрешение ислямът да продължава да се разширява. Тази европейска политика е логична и напълно обяснима. Хора, които имат неопределени ценности, изповядват философията на плурализма и относителността на истината, няма как да имат сила да окажат съпротива.

Кой човек би дал живота си за относителни истини и относителни ценности? Европейците нямат силата да дадат живота си за кауза, защото вече са обявили, че всички каузи са относителни и субективни. Ако преди сто години хората в Европа са били готови да дадат живота си за родината си, днес много хора се срамуват дори от споменаването на подобно нещо.

Всъщност, има ли нещо, за което европейците днес биха дали живота си? Повечето хора са така обсебени от просперитет, комфорт и почивки, че нямат кой или нищо, за което да си струва да застанат с живота си. Понеже, ако всичко, което имаме, е днес и сега, в този живот, ние няма да сме съгласни да изгубим нищо.

От страх, че ще изгубят това, което имат, подложени на терор и страх, европейците ще стават още по-склонни на компромиси, още по-податливи на манипулация и корупция. И накрая много хора могат да стигнат и до точката, където са готови да проституират със себе си, с принципите и убежденията си,

за да могат да запазят спокойния си, комфортен живот.

Опитът да бъде спрян ислямът с политически средства е обречен на провал. Ислямът няма проблем да води разговори и преговори, да подписва резолюции и прочие с Европа, докато продължава да расте и да става от ден на ден по-силен. Колкото по-рано Европа осъзнае, че това не е решението, толкова по-голям е шансът да се потърси верния отговор.

Решението не е и в надигащите се в много държави в Европа национализъм и ксенофобия, защото национализмът използва сходни на исляма методи на омраза, заплахата, насилие и агресия. Всеки национализъм само допълнително активира процеса на радикализация на мюсюлманите в Европа и това е поредният фалшив, заблудителен сигнал, който мнозина ще последват.

Единственият верен отговор за победа над исляма както в миналото, така и днес, е разпространението на Евангелието сред мюсюлманите и връщането на номиналните християни от Европа обратно до живата вяра в Господа. Ако църквите в Европа са пълни и службите в неделя преливат от хора, мен не ме е страх от исляма. Портите на Ада не могат да надделеят над Църквата на Исус! Но Адът няма проблем да надделее над една светска, хуманистична Европа и над едно меко, пълно с компромиси християнство.

Да смяташ, че един мюсюлманин ще повярва, като му кажеш, че няма Бог и, че всичко е само земно удоволствие, затова да си гледа кефа, е голяма заблуда. Ти ще си навлечеш неговото презрение. Коранът казва, че проклятието на Аллах е върху безбожниците. Но, когато му кажеш, че и ти вярваш в Бога, че познаваш Живия Бог, че ти също живееш чист и морален живот като него без грях, и че Този Бог е любов, че е Баща, и че той също може да Го познае лично, това ще го накара да се замисли, ще го накара да започне да слуша!

Апостол Йоан написа: "Всеки дух, който не изповядва, че Исус Христос дойде в плът, не е от Бога!". Ислямът е дух, който отрича Христос и конфронтацията с исляма е духовна. Затова ислямът не може да бъде спрян на политическо ниво. Той може само временно да бъде задържан от някой тоталитарен режим, от инфилтрация на тайни служби в неговото лидерство и прочие, но след това той отново ще се надигне.

Ако ислямът е дух, той трябва да бъде спрян духовно. Начинът е молитва. За съжаление, в Европа няма молитва. Липсва мощна общо-европейска молитва, която може да смъкне върху европейските държави Божията милост и протекция и да спре проникването на исляма. Разбира се, на отделни места има молитва, но молитвената дига, която би могла да спре потопа на исляма, е все още само мечта. Европейските държави и, за

съжаление, европейските църкви, нямат за цел Евангелието да достигне мюсюлманите в Европа. Вместо да подкрепят проповядването на Евангелието и да застанат зад разпространението на християнството в Европа, повечето Европейски държави ограничават работата на живата църква.

Битката отдавна вече не е дали да бъде построено някое ново минаре, или не. Ислямът отдавна вече се е качил на този влак. Много по-важно е да се започне битката, която не е срещу плът и кръв. Вярвам, че Бог призовава църквата в Европа да се вдигне на молитва, за да спечели народите си за Господа!

Ако църквата в Европа не направи нищо, за да достигне до своите народи с Евангелието, ако не обясни на своите сънародници и лидери начинът да бъде спрян ислямът – под това аз разбирам показване на любов към мюсюлманите, молитва и евангелизация, – не съм сигурен колко ще може да бъде запазено от Европа. Само след петдесет години човечеството ще има пред себе си една доста различна Европа.

Номиналното европейско християнство е най-вредното послание на Европа до мюсюлманите. То е доказателството, от което имамите се нуждаят: обвинението на Корана срещу лицемерието на християнството се оказва вярно. Но, ако има християни, в които Евангелието е станало плът, чиито умове и сърца са чисти, семействата им са здрави и силни, готови са да простят на тези, които са ги наранили и са им съгрешили, обичат ближния и враговете си и са пълни с милост и състрадание – пред такова послание ислямът ще бъде слаб и безпомощен. Мюсюлманите ще бъдат привлечени от такова Евангелие. И Библията свидетелства, че, понеже ранната църква беше такава, нищо не можа да ѝ устои!

Но, ако Евангелието не е плът в нас, ако християните са лицемери, които не се покоряват на Словото на Бога, ако, вместо това, са посветени на това да постигат своите си цели, тогава ние нямаме нищо, което можем да дадем на мюсюлманите и нищо, с което да се противопоставим на исляма. Непокорството на Словото, което така наречените християни вършат, е болестта, която лишава Евангелието от това да има сила пред мюсюлманите.

Исус каза: "Нова заповед ви давам: да любите един другото, както Аз ви възлюбих!". Моята вяра е, че, изправени пред настъпването на исляма, истинските християни от всяка деноминация – католици, православни и протестанти – ще разберат, че нямат друга алтернатива, освен да демонстрират превъзходството на Господ Исус Христос чрез праведния си живот. И тогава силата, която променя човешките сърца, ще потече от църквата към хората и ние ще видим и невярващи, и мюсюлмани да отиват при Господа!